

Arrest

**nr. 112 253 van 18 oktober 2013
in de zaken RvV X en RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2013 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 24 juni 2013 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier en de nota's met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 10 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat H. CAMERLYNCK en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet worden de beroepen nr. 129 319 en X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 130 192.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 129 319.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 14 juni 2012 en heeft zich vluchteling verklaard op 15 juni 2012.

2.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 25 juni 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 30 april 2013.

2.3. Op 23 mei 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 24 mei 2013 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het dorp Babus van het district Puli Alam, gelegen in de provincie Logar afkomstig te zijn. U bent een Pasjtoen van etnische origine. U heeft geen formele scholing genoten. U werkte als arbeider in uw dorp en hielp uw broer op het land. Uw oom G.(...) S.(...) A.(...) is een belangrijk persoon bij de taliban. Vier maanden voor uw vertrek uit Afghanistan werd uw broer door hem ontvoerd. Twee maanden later werd u door hem opgeroepen. U werkte ongeveer zeven weken voor hem en zijn groepering. U moest voor hen afwassen, poetsen en wapens vervoeren. U raakte bevriend met een talib. Hij wees u de weg over de bergen naar uw dorp. Toen u thuis aankwam zei u tegen uw vader dat u daar niet kon blijven omdat uw oom u opnieuw zou komen halen. U ging naar uw zuster in het naburige dorp Porak en overnachtte daar. De volgende dag regelde uw schoonbroer uw vlucht uit Afghanistan. U vertrok op het einde van de maand mirzan van het jaar 1390 uit Afghanistan. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België. Op 15 juni 2012 meldde u zich aan bij de Belgische asielinstanties en diende een asielaanvraag in. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u voor uw leven vreest.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een identiteitsdocument (taskara) en een USB-stick met daarop tien foto's en één film waarbij u samen met andere mannen wapens draagt.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Babus in het district Puli Alam gewoond heeft. Gevraagd of u zich een overstroming in uw regio herinnert stelt u dat er ongeveer zeven of acht jaar geleden een overstroming plaats had in Kolangar, een dorp in de omgeving van Babus. Opmerkelijk is dat u niet weet te vertellen dat er in augustus 2010, een jaar voor de door u voorgehouden datum van vertrek grote overstromingen plaats hadden in uw dorp. Het persartikel over de eerste overstroming maakt melding van uw dorp Babus, een tweede overstroming zou plaats hebben gehad in Dakht-i-Babus, een plaats die volgens uw verklaringen op tien minuten wandelen van uw verblijfplaats gelegen was (cgvs p.13-14). Het is bijzonder weinig aannemelijk dat u, die verklaart af en toe als arbeider in uw dorp gewerkt te hebben en geregeld uw broer op het land hielp, wel een overstroming herinnert die zo'n zeven of acht jaar geleden plaats gehad zou hebben in Kolangar, een dorp op enkele kilometers van uw dorp, maar niet de overstromingen die één jaar voor uw beweerde datum van vertrek in uw eigen dorp plaats vonden.

Ook uw verklaringen betreffende reconstructieprojecten in de regio van Babus roepen ernstige vragen op. Zo stelt u dat er ongeveer zeven of acht jaar geleden een kanaal hersteld werd (cgvs p.9). Nochtans blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat in augustus 2010, enkele dagen na de tweede overstroming die uw dorp Babus trof, begonnen werd met de reconstructie van het Babus-kanaal dat door deze overstromingen beschadigd werd. Uit de informatie blijkt ook dat dit project, wat uitermate belangrijk was voor de landbouwers in de omgeving, uitgevoerd zou worden door de lokale bevolking. Gezien uw verklaring dat u als arbeider in uw dorp werkte (cgvs p.3) is het opmerkelijk dat u deze meer recente reconstructie van dit kanaal niet blijkt te herinneren. Tijdens het gehoor verklaart u tevens dat er een school was, dat men die heropgebouwd heeft en daar een middelbare school (lesa) van gemaakt heeft (cgvs p.9). Wanneer het Commissariaat-generaal hier later op terug komt en u vraagt wanneer die school gerenoveerd werd antwoordt u vaag dat dit tijdens de regering

Karzai plaats had. Wanneer u er op gewezen wordt dat Hamid Karzai al meer dan tien jaar aan de macht is situeert u de reconstructie van deze school tijdens de eerste twee jaren van zijn regering. Gevraagd of er nadien nog iets aan deze school wijzigde en of er misschien een andere school in uw dorp gebouwd werd antwoordt u ontkennend (cgvs p.12). Nochtans blijkt uit de ter beschikking van het Commissariaat-generaal zijnde informatie dat de middelbare school van Babus in de periode 2008-2009 door het Tsjechische Provinciaal Reconstructie Team (PRT) gerenoveerd werd, een ander document bespreekt de constructie van de lagere school voor jongens in Babus. Ook deze projecten kunnen een volwassen arbeider in Babus moeilijk ontgaan zijn. Gevraagd van welk materiaal het dak van de middelbare school van Babus is antwoordt u bovendien dat het een betonnen dak betreft, waarbij u stelt dat ook dit tijdens de eerste twee jaren van de Karzai-regering gebouwd werd (cgvs p.13). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat in december 2009 er een metalen dak op de middelbare school van Babus geplaatst werd.

Al evenmin overtuigen uw verklaringen betreffende de veiligheidssituatie in uw dorp Babus en de omliggende regio. Zo stelt u tijdens het gehoor dat de Amerikanen slechts één keer in uw dorp kwamen en nadien niet meer (cgvs p.7). Wanneer het Commissariaat-generaal hier verder over informeert stelt u dat zij tijdens het eerste of tweede jaar na de val van het talibanregime naar uw dorp kwamen. Gevraagd of er nadien nog buitenlanders naar uw dorp kwamen antwoordt u hier ontkennend op, u stelt dat zij door de taliban tegengehouden werden en slechts uw dorp passeerden op de weg (cgvs p.8). Nochtans blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat er in april, mei en juni 2010 verschillende malen buitenlandse troepen uw dorp Babus bezochten. De operatie die op 2 april 2010 doorging telde niet minder dan 101 soldaten die per helikopter aangebracht werden, wat een volwassen inwoner van Babus toch moeilijk ontgaan kan zijn. Gevraagd of u zich nachtelijke operaties herinnert herhaalt u dat de Amerikanen slechts één keer in uw dorp kwamen (cgvs p.13). Wanneer het Commissariaat-generaal informeert of u zich dorpsbewoners herinnert die aangehouden werden door buitenlandse troepen antwoordt u niet op de vraag maar verwijst u naar de dood van een talibanmedewerker uit het dorp Kolangar (cgvs p.9). Wanneer later tijdens het gehoor nogmaals de vraag gesteld wordt of u zich dorpsbewoners herinnert die aangehouden werden antwoordt u ontkennend (cgvs p.13). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat in juli 2010 tijdens een nachtelijke operatie NAVO-troepen vier dorpsbewoners van de Babus-regio aanhielden. Enkele maanden later, in februari 2011, werden er opnieuw bewoners gearresteerd in uw dorp Babus en het naburig dorp Parokhel. Naar aanleiding van deze arrestaties zouden zo'n 200 bewoners van deze dorpen geprotesteerd hebben bij het kantoor van de gouverneur. Wanneer het Commissariaat-generaal informeert of u zich protesten door dorpsbewoners herinnert en daarbij verduidelijkt dat het niet noodzakelijk in uw dorp was verwijst u echter naar protesten naar aanleiding van een incident waarbij Amerikanen vier jaar geleden vier mullahs vermoord zouden hebben en protesten vanwege het incident in Denemarken (cgvs p.9).

Als u gevraagd wordt of u zich een luchtaanval herinnert verwijst u naar een incident in het district Baraki Barak waar de Amerikanen ongeveer vijf jaar geleden een bombardement uitgevoerd zouden hebben. Wanneer het Commissariaat-generaal verder informeert naar een luchtaanval waarbij mensen in uw dorp of in de omgeving van uw dorp gedood werden stelt u dat zoiets niet in uw dorp plaats had (cgvs p.8). Nochtans blijkt uit de ter beschikking van het Commissariaat-generaal zijnde informatie dat er in juli 2011, slechts enkele maanden voor uw beweerde datum van vertrek uit uw dorp, een luchtaanval uitgevoerd werd in de omgeving van Babus waarbij drie personen stierven. Gevraagd of u zich raketlancering herinnert vanuit de Babus regio in de richting van het districtscentrum van Puli Alam antwoordt u ontkennend. Wanneer verduidelijkt wordt dat er ook raketten op het dorp Hesarak terecht kwamen stelt u opnieuw hier niets van te weten (cgvs p.11). Nochtans blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat er in september 2008 twee raketten nabij overheidsgebouwen terecht kwamen in het districtscentrum en twee raketten in het dorp Kolangar die vanuit de woestijn bij Babus gelanceerd werden.

Gevraagd of u voorbeelden kan geven van acties die de taliban in Babus uitvoerden stelt u dat de taliban niet in Babus vochten, enkel op de weg naar Kaboel, die naast uw dorp loopt (cgvs p.7). U verwijst ook naar een aanval op tankers, ongeveer vier jaar geleden (cgvs p.11). Wanneer het Commissariaat-generaal echter informeert of u zich een aanval op tankers herinnert waarbij ook Afghanen, zij het taliban of burgers, het leven lieten antwoordt u ontkennend. Uit de ter beschikking van het Commissariaat-generaal zijnde informatie blijkt dat er in augustus 2010 minstens 10 talibanmilitanten het leven lieten tijdens gevechten op de snelweg Kaboel-Gardez in de omgeving van Porak, het naburig dorp waar volgens uw verklaringen uw zuster woont. Uw bewering dat de taliban niet in Babus vochten strookt overigens niet met de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat er in 2007, vier jaar voor uw beweerde datum van vertrek, een taxichauffeur die beschuldigd werd van spionage voor de Afghaanse overheid (GOA) in uw dorp beschoten werd. Daarbij geraakten drie passagiers waaronder een zwangere vrouw gewond. Ook wanneer u expliciet gevraagd wordt of u zich

een wagen herinnert die beschoten werd of een zwangere vrouw die gewond raakte blijkt dit incident u onbekend (cgvs p.13). Wanneer het Commissariaat-generaal informeert of de naam Mullah Rahmatullah u iets zegt antwoordt u ontkennend (cgvs p.10). Nochtans werd deze talibancommandant uit het Nirkh district van de provincie Maidan Wardak gearresteerd in de regio van Babus, in de weken voorafgaand aan uw vertrek. De hierboven vermelde elementen doen bijzonder ernstige twijfel ontstaan over uw beweerd verblijf in het dorp Babus in het district Puli Alam.

Wanneer u door het Commissariaat-generaal tijdens het gehoor geconfronteerd wordt met uw zeer beperkte kennis van incidenten en reconstructie in uw dorp en de omgeving van uw dorp in de jaren voorafgaand aan de door u voorgehouden datum van vertrek blijft u echter deze versie van de feiten aanhouden en somt u verschillende incidenten op die in uw regio plaats zouden hebben gehad (cgvs p.14). Het is bijzonder opmerkelijk dat u deze incidenten in de provincie Logar weet op te noemen en de hiervoor aangehaalde incidenten in uw dorp of de onmiddellijke omgeving van uw dorp echter niet. Dit doet dan ook vermoeden dat de kennis die u wel over uw dorp en uw district heeft van de jaren voorafgaand aan de voorgehouden datum van vertrek niet authentiek, maar ingestudeerd is.

Tenslotte dienen er ook vragen gesteld te worden bij uw profiel en meer bepaald bij uw verklaringen tijdens het gehoor dat u geen formele scholing genoten heeft en uw broer soms hielp met de bewerking van het land. Zo stelt u dat uw familie graan verbouwd op jullie land. Gevraagd naar de zaaitijd van graan stelt u dat er in de maanden mirzan (23.09-22.10) en aqrab (23.10-22.11) gezaaid werd en dat er in de maand jauza (22.05-21.06) geoogst werd (cgvs p.3). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat in de provincie Logar de zaaitijd voor zomergraan rond april ligt en voor wintergraan in november. De oogst van zomer- en wintergraan zou zich situeren rond de maand augustus. Ook wat betreft uw op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen inzake scholing dienen er zich ernstige vragen gesteld te worden. Zo verklaart u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u analfabeet bent (vragenlijst cgvs p.1). Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal houdt u deze verklaring aan, u stelt u dat u geen formele scholing genoten heeft en slechts enkel lessen in de moskee volgde (cgvs p.3). Wanneer u later tijdens het gehoor gevraagd wordt of u Pasjtoe kan lezen en schrijven stelt u dat u wel een beetje kan lezen maar dat u niet goed kan schrijven. Gevraagd wat u bedoelt als u zegt dat u niet goed kan schrijven stelt u dat u sommige woorden niet kan schrijven. Wanneer het Commissariaat-generaal u confronteert met het feit dat u voor een analfabeet behoorlijk trefzeker uw pen vasthoudt bij de ondertekening van de adresbevestiging geeft u het weinig overtuigende antwoord dat u dit in Griekenland geleerd heeft maar dat dit het enige is wat u kan (cgvs p.14).

Op basis van voorgaande vaststelling kan er geen geloof meer worden gehecht aan uw beweringen over uw verblijf in Afghanistan. Bijgevolg kan er ook geen enkel geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u in uw regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt en dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai en India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkenen een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om die redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en uw vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Over het door u neergelegde identiteitsbewijs (taskara) en de digitale drager met daarop tien foto's en één film waarop u en andere mannen in wapendracht poseren moet opgemerkt worden dat deze documenten de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien ze enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Wat betreft het identiteitsdocument moet bovendien worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing wordt gekenmerkt door een kennelijke onredelijkheid en de ingeroepen motieven de bestreden beslissing niet kunnen dragen. Verzoeker laat gelden dat er twee dorpen met dezelfde naam 'Babus' zijn, zoals blijkt uit de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde outprints van Mapcarta. Hij stelt afkomstig te zijn uit het meer oostelijk gelegen dorp Babus (1) terwijl het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er volgens verzoeker blijkbaar vanuit is gaan dat hij afkomstig is uit het meer westelijk gelegen Babus (2). Dit is de oorzaak van het feit dat hij niet op de hoogte was van een aantal feiten en gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in Babus (2), zoals overstromingen die zich in augustus 2010 hebben voorgedaan, de reconstructieprojecten die plaatsvonden na deze overstroming, de renovatie van een middelbare school, de constructie van een lagere school voor jongens, troepenbewegingen van buitenlandse troepen, nachtelijke operaties van de Amerikaanse troepen, een schietincident waarbij een zwangere vrouw betrokken was, de aanhouding van dorpsbewoners, protesten door dorpsbewoners, luchtaanvallen door de Amerikaanse troepen, raketlanceringen vanuit Babus en de aanhouding van Mullah Rahmatullah. Uit het feit dat hij van deze gebeurtenissen niet op de hoogte was, kan dus allerminst worden afgeleid dat zijn verklaringen leugenachtig zouden zijn, aldus verzoeker. Voorts benadrukt hij dat hij geen formele scholing heeft genoten en dat hij slechts enkele lessen in de moskee heeft gevolgd. Hij kan wel een beetje Pashtou lezen maar hij kan het vrijwel niet schrijven. Verzoeker vervolgt dat hij tijdens zijn verblijf in Griekenland van een tolk geleerd heeft om zijn handtekening te plaatsen doch hieruit kan volgens verzoeker allerminst worden afgeleid dat hij in staat zou zijn om goed te schrijven en hij dus leugenachtige verklaringen zou afleggen.

Ondergeschikt is verzoeker van mening dat hij recht heeft op subsidiaire bescherming. Hij betoogt dat de toestand in Afghanistan onveilig is en blijft, ook al zijn er minder gevechten tussen militaire troepen dan een aantal jaren geleden. Hij wijst erop dat er nog steeds schietincidenten en terroristische

aanslagen zijn, waar ook burgers nog steeds het slachtoffer van zijn. Er kan volgens verzoeker dus nog steeds gewag gemaakt worden van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zoals gesteld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

3.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: vier outprints van Mapcarta en een usb-stick met tien foto's een film waarop hij en andere mannen in wapendracht te zien zijn.

3.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij de laatste jaren voor zijn vertrek uit Afghanistan in het dorp Babus gelegen in het district Puli Alam gewoond heeft gelet op zijn zeer beperkte kennis van incidenten en reconstructie in zijn dorp en de omgeving van zijn dorp in de jaren voorafgaand aan de door hem voorgehouden datum van vertrek, zoals uitvoerig en gedetailleerd wordt toegelicht, (ii) vragen dienen te worden gesteld bij zijn profiel en meer bepaald bij zijn verklaringen dat hij geen formele scholing heeft genoten en dat hij zijn broer soms hielp met de bewerking van het land daar hij de zaai- en oogsttijden van het door zijn familie verbouwde graan niet correct kan duiden en hij voor een analfabeet behoorlijk trefzeker zijn pen vasthoudt bij de ondertekening van de adresbevestiging op het Commissariaat-generaal, (iii) gelet op de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweringen over zijn verblijf in Afghanistan, evenmin geloof kan worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die hij in zijn regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt, (iv) hij het de commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, onmogelijk heeft gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van zijn asielrelaas en zijn vluchtmotieven en (v) het door hem neergelegde identiteitsbewijs en de digitale drager met daarop tien foto's en een film waarop hij en andere mannen in wapendracht poseren de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet herstellen aangezien ze enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten en Afgaanse documenten bovendien slechts een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit van de Afgaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas zoals blijkt uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier.

3.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.5.1. De Raad benadrukt dat het allereerst de asielzoeker toekomt de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonde. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van Babus, Puli Alam, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

3.5.2. In casu blijkt uit de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt in de onmogelijkheid te verkeren om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen en dat zulks de facto toe te schrijven is aan het feit dat verzoeker door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van zijn asielrelaas en zijn vluchtmotieven.

3.5.2.1. De Raad stelt vast dat zowel uit de door verzoeker bijgebrachte stukken als uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er inderdaad twee dorpen/gehuchten zijn die de naam Babus dragen. Zo het daadwerkelijk om twee verschillende dorpen zou gaan en niet om twee gehuchten die deel uitmaken van eenzelfde entiteit, dan nog dient erop te worden gewezen dat Babus (1) en Babus (2) slechts twee à drie kilometer van elkaar gelegen zijn zoals blijkt uit de AIMS kaart gevoegd aan het administratief dossier. Ongeacht of verzoeker woonachtig was in Babus (1) dan wel in Babus (2), kan dan ook redelijkerwijs van hem worden verwacht dat hij op de hoogte zou zijn van de in de bestreden beslissing aangehaalde feiten en gebeurtenissen die zich eventueel in het andere Babus zouden hebben voorgedaan. Zoals correct wordt opgemerkt in de bestreden beslissing blijkt uit verzoekers verklaringen immers dat hij op de hoogte was van overstromingen die zich in Kolangar hebben voorgedaan, een dorp dat zich bevindt op enkele kilometers van zijn dorp, van het feit dat een talibanmedewerker in dit dorp werd gedood, alsook van een bombardement door de Amerikanen in het district Baraki Barak. Indien verzoeker op de hoogte is van deze feiten en gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in een dorp of een district dat verder af is gelegen, kan ook van hem worden verwacht dat hij kennis zou hebben van niet-alledaagse feiten en gebeurtenissen die zich in het heel naburige Babus hebben afgespeeld zoals de grote overstromingen in augustus 2010, de renovatie en constructie van scholen, de bezoeken van verschillende buitenlandse troepen in april, mei en juni 2010 waarbij in april 2010 zelfs soldaten per helikopter werden aangebracht, de arrestatie van dorpsbewoners door NAVO-troepen in 2010 en 2011 en de beschieting van een taxichauffeur door de taliban. Gelet op de geringe afstand tussen Babus (1) en Babus (2), acht de Raad het niet in het minst plausibel dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van deze zaken indien zijn verklaringen met betrekking tot zijn beweerde verblijf op enige waarheid zouden berusten. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij geen geïsoleerd bestaan leidde en dat hij deelnam aan het openbaar leven, dat hij werkte als arbeider, dat hij zijn broer hielp op het land en dat hij familieleden – zoals zijn zus – had in een naburig dorp. Ongeacht of verzoeker zelf woonde in Babus (1) of Babus (2), mag dan ook in alle redelijkheid worden aangenomen dat hij op de hoogte zou zijn van feiten en gebeurtenissen die zich in het andere Babus of in de omringende dorpen en omgeving zouden hebben afgespeeld. Dit klemt des te meer daar de in de

bestreden beslissing aangehaalde gebeurtenissen, incidenten en constructieprojecten onmiskenbaar een zekere impact moeten hebben gehad op de plaatselijke bevolking en de plaatselijke omgeving.

Waar verzoeker voorts nog wijst op zijn gebrek aan formele scholing, benadrukt de Raad dat de vragen die aan verzoeker tijdens het gehoor werden gesteld geen scholing veronderstellen. Het betroffen immers geen vragen die peilden naar de geografische, historische of politieke kennis van verzoeker aangaande zijn land of regio van herkomst doch wel vragen die betrekking hebben op gebeurtenissen uit zijn directe en persoonlijke leefwereld zodat ook van een persoon met een geringe opleiding kan worden verwacht dat hij over deze gebeurtenissen kan verhalen. Het is immers niet omdat men slechts een beperkte scholing heeft genoten dat men verstoken is van iedere kennis met betrekking tot zijn onmiddellijk leefomgeving. De in de bestreden beslissing aangehaalde lacunes in verzoekers kennis met betrekking tot zijn regio van herkomst zijn apert en laten niet toe enig geloof te hechten aan zijn beweerde verblijf in het dorp Babus in het district Puli Alam, provincie Logar, gedurende de laatste jaren voor zijn vertrek naar België. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door hem beweerde vervolgingsfeiten die onlosmakelijk verbonden zijn met zijn voorgehouden afkomst uit en verblijf in Puli Alam.

De twijfels die door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog worden geuit met betrekking tot verzoekers profiel en meer bepaald bij zijn verklaringen dat hij geen formele scholing heeft genoten en dat hij zijn broer soms hielp met de bewerking van het land, zijn gelet op het voorgaande bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op deze motieven kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

3.5.2.2. De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat zij de beoordeling van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen.

Noch uit de foto's, noch uit het filmpje op de neergelegde usb-stick – beeldmateriaal dat overigens gemakkelijk kan worden geënceneerd – kan worden afgeleid waar verzoeker effectief verbleven heeft voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan zodat deze stukken de geloofwaardigheid van zijn beweerde afkomst niet kunnen herstellen. Ook verzoekers taskara kan niet worden aanvaard als sluitend bewijs van zijn afkomst uit en verblijf in het dorp Babus, district Puli Alam, provincie Logar.

De Raad benadrukt in dit verband nog dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit wat voorafgaat. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

3.5.2.3. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielaanvraag, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.6. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid tracht zijn kennis over de beweerde streek van herkomst te toetsen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen mocht uit het in de bestreden beslissing aangetoonde gebrek aan kennis in hoofde van verzoeker in alle redelijkheid afleiden dat hij niet het bewijs levert van zijn beweerde afkomst uit het dorp Babus in het district Puli Alam, provincie Logar, noch van zijn verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, noch van zijn vluchtmotieven. Indien de asielaanvraag verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming

onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van onjuiste verklaringen tijdens het gehoor. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen. De argumentatie in het verzoekschrift omtrent de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan is dan ook niet dienstig.

3.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS